NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY ELEANOR SHARPSTON prednesené 12. mája 2011 [1]

1. Týmto návrhom na začatie prejudiciálneho konania sa od Súdneho dvora opäť žiada, aby podal výklad rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999 medzi Európskou konfederáciou odborových zväzov (ETUC), Európskym zväzom priemyselných a zamestnávateľských konfederácií (UNICE) a Európskym centrom podnikov s verejnou účasťou (CEEP) (ďalej len „rámcová dohoda“), ktorá tvorí prílohu smernice 1999/70 [2] (ďalej len „smernica“).

2. Záležitosť, o ktorú v prejednávanej veci ide, sa týka zlučiteľnosti ustanovenia pravidiel, ktorými sa riadi postup povyšovania úradníkov, s doložkou 4 rámcovej dohody. Sporné ustanovenie vyžaduje, aby uchádzači predtým, než môžu byť týmto postupom povýšení, odpracovali určitý čas ako stáli úradníci (t. j. ako vymenovaní úradníci alebo úradníci so stálym pracovným miestom). Úradníci, ktorí predchádzajúce skúsenosti nadobudli na základe zmlúv na dobu určitú, túto podmienku teda nespĺňajú.

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Právny rámec

Právna úprava Únie

3. Druhý odsek preambuly rámcovej dohody stanovuje:

„Strany tejto dohody [ETUC, UNICE a CEEP] uznávajú, že pracovné zmluvy na dobu neurčitú predstavujú a naďalej budú predstavovať všeobecnú formu pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnávateľmi a zamestnancami. Takisto uznávajú, že pracovné zmluvy na dobu určitú za určitých podmienok zodpovedajú potrebám zamestnávateľov, ako aj zamestnancov.“

4. Doložka 1 rámcovej dohody stanovuje:

„Účelom tejto rámcovej dohody je:

a) zvýšiť kvalitu práce na dobu určitú zabezpečením uplatňovania zásady nediskriminácie;

…“

5. Doložka 3 rámcovej dohody uvádza:

„1. Na účely tejto dohody termín ‚pracovník na dobu určitú' sa vzťahuje na osobu, ktorá uzavrela pracovnú zmluvu alebo [založila – *neoficiálny preklad*] pracovnoprávny vzťah priamo so zamestnávateľom[,] ktorých koniec platnosti je vymedzený objektívnymi podmienkami, ako napríklad určitým dátumom, splnením určitej úlohy alebo určitou udalosťou;

2. Na účely tejto dohody termín ‚porovnateľný stály pracovník' sa vzťahuje na pracovníka, ktorý uzavrel pracovnú zmluvu alebo [založil – *neoficiálny preklad*] pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú v jednom a tom istom podniku, kde vykonáva stále rovnakú alebo podobnú prácu, resp. povolanie, pričom sa primerane zohľadňuje jeho kvalifikácia a odborná prax. …"

6. Doložka 4 uvedenej rámcovej dohody nazvaná „Zásada nediskriminácie" spresňuje:

„1. Pokiaľ ide o pracovnoprávne podmienky, pracovníci na dobu určitú nesmú byť voči porovnateľným stálym pracovníkom znevýhodňovaní len preto, že majú uzavretú pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah na dobu určitú, pokiaľ na odlišné zaobchádzanie neexistujú objektívne dôvody.

…

4. Nároky vyplývajúce z celkového počtu odpracovaných rokov, ktoré súvisia s osobitnými pracovnoprávnymi podmienkami, sú u pracovníkov na dobu určitú rovnaké ako u stálych pracovníkov, pokiaľ rozdielne nároky vyplývajúce z rovnakého počtu odpracovaných rokov nie sú objektívne zdôvodnené."

7. Doložka 8 bod 5 rámcovej dohody uvádza:

„Sporom a sťažnostiam sa predchádza a pri ich riešení sa postupuje v súlade s vnútroštátnym právom, kolektívnymi dohodami a zaužívanými postupmi."

Vnútroštátne právo

8. Návrh na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že okrem smernice a rámcovej dohody sa Francisco Javier Rosado Santana odvoláva na a) článok 14 španielskej ústavy, ktorý zakotvuje zásadu rovnosti zaobchádzania,

a b) článok 1 zákona 70/1978 z 26. decembra 1978 o uznávaní predchádzajúcej služby vo verejnej správe (ďalej len „zákon 70/1978“), ktorý stanovuje:

„1. Úradníkom orgánov štátnej a miestnej správy, ako aj inštitucionálnej a súdnej správy, správy pracovných súdov a správy sociálneho zabezpečenia sa uznáva bez rozdielu každá činnosť, ktorú vykonávali v uvedených správnych orgánoch predtým, než došlo k vytvoreniu príslušných orgánov, skupín či pracovných miest, alebo predtým, než do nich nastúpili, ako aj akékoľvek skúšobné obdobie úradníkov, ktorí uspeli vo výberovom konaní do orgánov verejnej správy.

2. Za obdobie skutočnej činnosti sa považuje bez rozdielu obdobie každej činnosti, ktorá bola vykonávaná v odvetviach verejnej správy uvedených v predchádzajúcom odseku, a to tak vo funkcii dočasného úradníka (na dobu určitú alebo na prechodné obdobie), ako aj na základe zmluvy podľa správneho alebo pracovného práva bez ohľadu na to, či boli tieto zmluvy uzavreté písomne.“

9. Návrh na začatie prejudiciálneho konania poznamenáva, že Junta de Andalucía (vláda autonómnej oblasti Andalúzia, ďalej len „Junta“) v konaní vo veci samej spochybňuje uplatniteľnosť zákona 70/1978 na základe toho, že vnútroštátna judikatúra uvádza, že právna úprava sa neuplatňuje na výberové konania úradníkov založené na skúsenostiach a schopnostiach.

10. Španielska vláda vo svojich písomných pripomienkach tiež namieta, že zákon 70/1978 sa neuplatňuje. Odvoláva sa na dodatok č. 22 k zákonu 30/1984 z 2. augusta 1984 o reforme verejnej služby. Tento dodatok stanovuje určité podmienky spôsobilosti na povýšenie zo skupiny D do skupiny C v španielskom systéme kariérneho postupu vo verejnej službe. Tieto podmienky zahŕňajú desaťročnú službu v postavení úradníka v skupine D. Podľa Junta nachádza predmetný dodatok osobitné vyjadrenie v právnych predpisoch autonómnej oblasti Andalúzia vo vyhláške 2/2002 z 9. januára 2002, ktorej článok 32 ods. 2 má znenie s podobným obsahom.

11. Španielska vláda sa ďalej odvoláva na zákon 7/2007 z 12. apríla 2007 o služobnom poriadku úradníkov vo verejnej službe. Článok 10 tohto zákona sa vzťahuje na dočasných úradníkov a obsahuje ustanovenie upravujúce ich vymenovanie, povahu ich povinností a ukončenie ich funkcie. [3]

12. Návrh na začatie prejudiciálneho konania ďalej uvádza judikatúru španielskeho ústavného súdu. Tento súd uviedol, že rozdiely v odmeňovaní medzi dočasnými úradníkmi a stálymi úradníkmi, ktorí majú rovnaké

3 — Materiál predložený španielskou vládou v jej pripomienkach neumožňuje posúdiť, či zákon obsahuje aj ustanovenie, ktorým sa riadia účinky zmeny postavenia z dočasnej na stálu verejnú službu a naopak.

povinnosti, nemusia byť v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania stanovenou v článku 14 španielskej ústavy. Rozdielne právne zaobchádzanie preto môže byť v súlade s ústavou.

13. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa nakoniec uvádza, že veľký počet španielskych súdov (nie však všetky) zastáva názor, že ak oznámenie o verejnom výberovom konaní uvádza pravidlá, ktorými sa riadi okrem iného spôsobilosť, tieto pravidlá sú „zákonom“ tohto výberového konania. Ak uchádzač nenamieta proti týmto pravidlám v stanovenej lehote, pri spochybňovaní výsledku, ktorý sa ho týka, nemôže následne tvrdiť, že sú protiprávne.

14. Podľa písomných pripomienok španielskej vlády z judikatúry vyplýva, že uchádzač, ktorý chce spochybniť výberové konania vo verejnej správe, má iba dve možnosti. Ak chce uchádzač spochybniť podmienky, ktoré sa vzťahujú na predmetné výberové konanie, musí podať námietku proti týmto podmienkam. Ak chce uchádzač naopak spochybniť spôsob, akým prebehlo výberové konanie, musí podať námietku proti priebehu výberového konania. Čo nemôže spraviť, je namietať proti podmienkam vťahujúcim sa na výberové konanie nepriamo, formou námietky podanej zdanlivo proti priebehu výberového konania. V zmysle zákona 29/1998 z 13. júla 1998 o úprave správneho sporového súdnictva mala byť námietka proti podmienkam vzťahujúcim sa na výberové konanie za takých okolností, aké sú v prejednávanej veci, podaná do dvoch mesiacov odo dňa zverejnenia oznámenia o výberovom konaní. V prejednávanej veci mala byť teda akákoľvek námietka podaná do 17. marca 2008.

Skutkové okolnosti, konanie a predložené otázky

15. F. J. Rosado Santana, žalobca v konaní vo veci samej, vstúpil do zamestnaneckého vzťahu s Junta prvýkrát 19. mája 1989, keď bol zamestnaný na dobu určitú. Tento vzťah sa skončil 27. mája 2005. Dňa 28. mája 2005 sa stal stálym úradníkom slúžiacim na základe zmluvy na dobu neurčitú.

16. Návrh na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že nariadením zo 17. decembra 2007, ktoré vydala Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta (ministerstvo spravodlivosti a verejnej správy), bolo oznámené, že testy výberového konania sa uskutočnia podľa vnútorného systému povyšovania úradníkov vzťahujúceho sa na povyšovanie vedúcich predstaviteľov tohto orgánu (ďalej len „oznámenie o výberovom konaní“). Pravidlo 2 ods. 1 písm. b) oznámenia o výberovom konaní stanovovalo, že uchádzač musí „mať ukončené štúdium ‚bachiller superior‘ (štúdium ukončené maturitnou skúškou)

alebo byť schopný ho získať… alebo alternatívne absolvovať desať rokov služby v postavení stáleho úradníka v skupine D alebo päť rokov po absolvovaní osobitného kurzu, na ktorý odkazuje rozhodnutie Instituto Andaluz de la Administración Pública (Andalúzsky inštitút verejnej správy) zo 4. júla 2002, ktorým sa vyhlasuje výberové konanie pozostávajúce z postupových skúšok na pracovné miesto skupiny C povýšením z pracovného miesta v skupine D Administración General de la Junta de Andalucía (všeobecná správa Junta)…“

17. V nasledujúcej časti budem kritérium spôsobilosti týkajúce sa desiatich rokov služby v postavení stáleho úradníka v skupine D označovať ako „sporné kritérium“.

18. Hoci návrh na začatie prejudiciálneho konania neobsahuje úplné znenie pravidla 2 ods. 1 písm. b) oznámenia o výberovom konaní, obsahujú ho, zdá sa, písomné pripomienky, ktoré predložila Junta. Podľa týchto pripomienok sporné pravidlo stanovuje:

„… obdobia služby… odpracované v postavení stáleho úradníka v iných odvetviach verejnej správy… sa zohľadnia na účely vypočítania obdobia služby… Nezohľadnia sa však predchádzajúce uznané obdobia služby odpracované v postavení dočasného alebo zmluvného zamestnanca v iných odvetviach verejnej správy alebo iné podobné predchádzajúce obdobia služby.“

19. Oznámenie o výberovom konaní bolo uverejnené v *Boletín Oficial* (úradný vestník) Junta zo 16. januára 2008.

20. Aj keď návrh na začatie prejudiciálneho konania v tejto otázke nie je úplne jasný, zdá sa, že F. J. Rosado Santana splnil sporné kritérium vďaka svojmu služobnému pomeru u žalovanej od 19. mája 1989; oznámenie však vyžadovalo, aby službu vykonal ako stály úradník. Ostatné kritériá spôsobilosti stanovené v oznámení o výberovom konaní nie sú v jeho prípade relevantné.

21. F. J. Rosado Santana sa napriek tomu prihlásil na testy v predmetnom výberovom konaní a jeho prihláška bola prijatá. Zúčastnil sa na výberovom konaní, ktoré pozostávalo z dvoch častí. Uspel a v súlade s tým bolo jeho meno zaradené do zoznamu úspešných uchádzačov uverejneného 12. novembra 2008.

22. Dňa 2. februára 2009 bolo uverejnené oznámenie o voľných pracovných miestach. F. J. Rosado Santana riadne požiadal o pracovné miesto a predložil požadované dokumenty. Dňa 25. marca 2009 však Secretaría General para la Administración Pública de la Junta (Generálny sekretariát vlády pre verejnú správu) prijal rozhodnutie o zrušení

jeho vyhodnotenia ako úspešného uchádzača (ďalej len „predmetné rozhodnutie“). Dôvodom zrušenia bola skutočnosť, že F. J. Rosado Santana nesplnil ani jednu z podmienok spôsobilosti uvedených v bode 16 vyššie. Predovšetkým nesplnil sporné kritérium, keďže obdobie, počas ktorého slúžil ako dočasný úradník, sa pri posudzovaní splnenia tohto kritéria nemalo zohľadniť.

23. Dňa 8. júna 2009 F. J. Rosado Santana podal žalobu na Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 12 de Sevilla [Súd pre sporové správne konania č. 12 Sevilla (Španielsko)], ktorou napadol predmetné rozhodnutie. Predovšetkým spochybnil platnosť sporného kritéria, keďže neoprávnene vyžadovalo, aby bola sporná služba absolvovaná v postavení stáleho úradníka.

24. Vnútroštátny súd predložil Súdnemu dvoru na rozhodnutie tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa smernica vykladať tak, že v prípade, ak ústavný súd členskej krajiny Únie rozhodol, že stanovenie rozdielnych práv pre dočasných úradníkov a stálych úradníkov nemusí byť v rozpore s ústavou tejto krajiny, musí to nevyhnutne viesť k vylúčeniu uplatnenia uvedeného ustanovenia práva Spoločenstva na oblasť verejnej služby?

2. Má sa táto smernica vykladať tak, že bráni tomu, aby vnútroštátny súdny orgán vykladal zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu nediskriminácie spôsobom, ktorý vo všeobecnosti vylučuje z ich pôsobnosti rovnosť medzi dočasnými úradníkmi a stálymi úradníkmi?

3. Má sa doložka 4 [rámcovej dohody] vykladať tak, že bráni tomu, aby sa obdobia služby odpracované v postavení dočasného úradníka nezapočítavali do dĺžky predchádzajúceho služobného pomeru pri postupe na pozíciu stáleho úradníka, a to konkrétne na účely odmeňovania, zaradenia alebo kariérneho postupu úradníka?

4. Vyžaduje doložka [4 rámcovej dohody], aby sa vnútroštátna právna úprava vykladala tak, že z výpočtu dĺžky služobného pomeru úradníkov sa nevylučujú obdobia odpracované na základe zmluvy na dobu určitú?

5. Má sa doložka [4 rámcovej dohody] vykladať tak, že hoci bolo verejné oznámenie o voľnom pracovnom mieste uverejnené, pričom ho uchádzač nespochybnil, vnútroštátny súd je povinný preskúmať, či nie je v rozpore s právnou úpravou [Európskej únie], a v takomto prípade je

povinný neuplatniť toto oznámenie alebo ustanovenie vnútroštátneho práva, z ktorých vychádza, v rozsahu, v akom sú v rozpore s uvedenou doložkou?“

25. Španielska vláda, Junta a Európska komisia predložili písomné pripomienky. Nik nepožiadal o ústne pojednávanie, a preto sa nekonalo.

Prípustnosť

26. Junta vzniesla vo svojich písomných pripomienkach dve všeobecné námietky, pokiaľ ide o prípustnosť.

27. V prvej z týchto námietok Junta tvrdí, že návrh na začatie prejudiciálneho konania nespĺňa požiadavky stanovené judikatúrou Súdneho dvora. Konkrétne, vnútroštátny súd nešpecifikoval vnútroštátny právny rámec, ktorý sa uplatňuje na predložené otázky, a dôvody, ktoré tento súd viedli k výberu určitého ustanovenia práva Európskej únie. Nepreukázal ani súvislosť medzi takýmto ustanovením a vnútroštátnymi pravidlami alebo skutkovými okolnosťami, ktoré predstavujú kontext sporu. Návrh na začatie prejudiciálneho konania by preto mal byť vyhlásený za neprípustný.

28. Ja s tým však nesúhlasím.

29. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že konanie podľa článku 267 ES je založené na jasnej deľbe úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom. Je výlučne vecou vnútroštátneho súdu, aby vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu posúdil nevyhnutnosť položenia prejudiciálnej otázky na vydanie rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. [4]

30. Preskúmanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania odhaľuje, že vnútroštátny súd uvádza vnútroštátnu právnu úpravu, z ktorej v konaní pred ním F. J. Rosado Santana vychádzal. Z toho nevyhnutne vyplýva, že tento súd tieto ustanovenia nevyhnutne považuje za podstatné vo vzťahu k položeným otázkam. Ďalej podrobne opisuje vnútroštátnu judikatúru, ktorá v ňom vyvoláva pochybnosti o presnom uplatňovaní smernice vo vnútroštátnom právnom poriadku. V každom prípade je jasné, že v prejudiciálnom konaní prináleží vnútroštátnemu súdu, pred ktorým prebieha konanie, aby určil ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré sa uplatňujú na konanie vo veci samej. [5]

31. Pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli vnútroštátny súd k tomu, že sa odvolal na smernicu a rámcovú zmluvu a súvislosť medzi týmito

4 — Pozri napríklad rozsudky z 26. júna 2006, Ordre des barreaux francophones et germanophone a i., C-305/05, Zb. s. I-5305, bod 18, a z 18. novembra 2010, Kleist, C-356/09, Zb. s. I-11939, bod 44.

5 — Pozri v tomto zmysle uznesenie z 12. júna 2008, Vassilakis a i., C-364/07, bod 77.

ustanoveniami a sporom vo veci samej, návrh na začatie prejudiciálneho konania bez akejkoľvek pochybnosti jasne uvádza, prečo sú ustanovenia smernice podstatné pre skutkové okolnosti opísané v tomto návrhu.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené musí byť podľa môjho názoru prvá námietka zamietnutá.

33. V druhej námietke, ako ju chápem, Junta tvrdí, že predložené otázky sú neprípustné z dôvodu, že doložka 4 rámcovej dohody sa nemôže uplatňovať za okolností, na ktoré sa vzťahujú tieto otázky. Spor vo veci samej sa netýka „pracovnoprávnych podmienok" v zmysle doložky 4 rámcovej dohody, ale kritéria účasti na výberovom konaní, na ktorom sa zúčastnil F. J. Rosado Santana.

34. Z judikatúry Súdneho dvora jasne vyplýva, že ak Súdny dvor dostane žiadosť o výklad práva Únie, ktorá nie je zjavne bez súvislosti so skutočnosťami alebo s predmetom konania vo veci samej, je povinný vyhovieť jej. [6]

35. Otázkou, čo sa rozumie pod pojmom „pracovnoprávne podmienky", sa budem zaoberať v bode 51 a nasl. nižšie. Domnievam sa však, že druhá námietka v súvislosti s prípustnosťou, ktorú podala Junta, vychádza zo zjavne nesprávneho predpokladu. Neexistuje žiadna pochybnosť, že uplatniteľnosť doložky 4 rámcovej dohody, vrátane výkladu pojmu „pracovnoprávne podmienky", je relevantná pre otázky nastolené v konaní vo veci samej.

36. Námietky, ktoré podala Junta v súvislosti s prípustnosťou, by preto mali byť zamietnuté.

O veci samej

37. Vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania položil vnútroštátny súd päť otázok. Prvá otázka sa týka vzťahu medzi vnútroštátnym právom a právom Únie. Druhá, tretia a štvrtá otázka sa týkajú uplatniteľnosti a výkladu smernice, predovšetkým doložky 4 rámcovej dohody. Piata otázka sa zaoberá problémami dostupnosti opravných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva v prípade, ak bolo porušené právo Únie.

38. Keďže posúdenie relevantnosti prvej a piatej otázky závisí od odpovedí Súdneho dvora týkajúcich sa uplatniteľnosti a výkladu smernice, budem sa najprv zaoberať druhou, treťou a štvrtou otázkou. Potom posúdim prvú a nakoniec piatu otázku.

6 — Rozsudok z 27. októbra 1993, Enderby, C-127/92, Zb. s. I-5535, bod 12.

Druhá, tretia a štvrtá otázka

39. Týmito otázkami, ktoré treba posudzovať spoločne, vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol o uplatniteľnosti a výklade smernice, predovšetkým doložky 4 rámcovej dohody, v súvislosti s okolnosťami vzťahujúcimi sa na konanie vo veci samej.

40. Vnútroštátny súd chce konkrétne vedieť, či je také oznámenie o výberovom konaní, akým je oznámenie v konaní vo veci samej, podľa ktorého závisí spôsobilosť na povýšenie vo verejnej službe od dĺžky trvania služobného pomeru v postavení stáleho úradníka, pričom výslovne vylučuje obdobia odpracované v postavení dočasného úradníka, v rozpore s doložkou 4 rámcovej dohody.

Uplatniteľnosť smernice na prípad vo veci samej

— Úradníci

41. Z judikatúry Súdneho dvora jasne vyplýva, že skutočnosť, že F. J. Rosado Santana vstúpil do pracovnoprávneho vzťahu s verejnoprávnym subjektom, nemá nijaký vplyv na uplatňovanie smernice a rámcovej zmluvy na túto vec. Zo znenia aj kontextu týchto opatrení je zrejmé, že ustanovenia, ktoré obsahujú, sa môžu uplatňovať na zmluvy na dobu určitú a služobné vzťahy uzatvorené s orgánmi verejnej moci a verejnoprávnymi subjektmi. [7] Pre uplatniteľnosť týchto opatrení nie je relevantná ani skutočnosť, že dotknuté pracovné miesto je označené ako „regulované“ vnútroštátnym právom. [8]

42. Na rozdiel od tvrdenia Junta v súvislosti s druhou otázkou z toho vyplýva, že dočasní aj stáli úradníci sa na účely doložky 4 rámcovej dohody musia považovať za „porovnateľných“.

— Uplatniteľnosť smernice a rámcovej dohody na osobu, ktorá prestala byť pracovníkom na dobu určitú

43. Španielska vláda vo svojich písomných pripomienkach tvrdí, že na osobu, akou je

7 — Pozri najmä rozsudky zo 4. júla 2006, Adeneler a i., C-212/04, Zb. s. I-6057, body 54 až 57; z 13. septembra 2007, Del Cerro Alonso, C-307/05, Zb. s. I-7109, bod 25, a z 22. decembra 2010, Gavieiro Gavieiro a Iglesias Torres, C-444/09 a C-456/09, Zb. s. I-14031, bod 38.

8 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Del Cerro Alonso, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 29.

F. J. Rosado Santana, ktorý podal žalobu ako stály úradník, t. j. ako člen stáleho personálu, sa smernica a rámcová dohodu nemôžu uplatňovať. Na podporu tohto tvrdenia cituje body 28 a 30 rozsudku Del Cerro Alonso [9], v ktorom Súdny dvor rozhodol, že smernica a rámcová dohoda sa uplatňujú „na všetkých pracovníkov vykonávajúcich činnosti, ktoré sú odmeňované v rámci pracovnoprávneho vzťahu na dobu určitú, na základe ktorého vzniká ich vzťah so zamestnávateľom“, pričom ďalej poznamenáva, že vzhľadom na to, že „konanie vo veci samej [sa týkalo] porovnania medzi dočasnými zamestnancami v služobnom pomere a stálymi zamestnancami v služobnom pomere“, žalobkyňa v konaní vo veci samej „patr[ila] do pôsobnosti [smernice] a rámcovej dohody“. Keďže porovnanie, ktoré sa v tejto veci snaží preukázať F. J. Rosado Santana, je porovnaním medzi ním ako stálym úradníkom a ostatnými stálymi úradníkmi, smernica a rámcová dohoda sa na neho nemôžu uplatňovať.

44. Komisia zastáva podobný názor.

45. Domnievam sa, že takýto spôsob uvažovania vychádza z nesprávneho výkladu judikatúry a že k výkladu smernice a rámcovej dohody zaujíma postoj, ktorý nezohľadňuje ich účel.

46. Aby bolo možné správne vykladať smernicu a rámcovú dohodu, treba zohľadniť súvislosti, v ktorých boli prijaté. Súdny dvor vo veci Impact [10] rozhodol, že „rámcová dohoda, najmä jej doložka 4, … sleduje cieľ rovnaký so základnými cieľmi stanovenými v [článku 151 ZFEÚ]… a v bodoch 7 a 10 prvom odseku Európskej charty základných sociálnych práv pracovníkov, na ktorú odkazuje [článok 151 ZFEÚ,] ktorými sú zlepšovanie životných a pracovných podmienok, ako aj existencia primeranej sociálnej ochrany pracovníkov, v spore vo veci samej pracovníkov na dobu určitú. … Vzhľadom na tieto ciele sa doložka 4 rámcovej dohody musí chápať tak, že vyjadruje zásadu sociálneho práva [Únie], ktorá nemôže byť vykladaná reštriktívne“ [11].

47. V konaní vo veci samej sa uplatňuje právo, aby sa obdobia odpracované v postavení pracovníka na dobu určitú započítali pri určovaní spôsobilosti na povýšenie rovnakým spôsobom, ako sa započítavajú porovnateľnému pracovníkovi v pracovnoprávnom vzťahu s rovnakým zamestnávateľom na dobu neurčitú.

48. Môže byť takýto široký výklad doložky 4 odôvodnený?

9 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 7.

10 — Rozsudok z 15. apríla 2008, C-268/06, Zb. s. I-2483.

11 — Body 112 a 114. Pozri tiež rozsudok Del Cerro Alonso, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 38.

49. Podľa môjho názoru je takýto výklad nielen prípustný, ale je jediným výkladom, ktorý zodpovedá požiadavke, aby bolo toto ustanovenie vykladané spôsobom, ktorý nie je reštriktívny. Skutočnosť, že F. J. Rosado Santana je v súčasnosti v pracovnoprávnom vzťahu s Junta na dobu neurčitú, nemá nijaký význam vo vzťahu k tvrdeniu uvádzanému v jeho mene. Kľúčovú dôležitosť má naopak otázka, či by nezohľadnenie období odpracovaných v postavení pracovníka na dobu určitú pri posudzovaní jeho spôsobilosti na povýšenie *iba z toho dôvodu, že jeho pracovnoprávny vzťah bol uzavretý na dobu určitú*, viedlo k diskriminácii v zmysle doložky 4.

50. Reštriktívnejší prístup by úplne zmaril účel doložky 4 rámcovej dohody. Umožnil by jednu z foriem diskriminácie, pričom smernica a rámcová zmluva boli prijaté práve s cieľom predchádzať jej.

— „Pracovnoprávne podmienky“

51. Aby sa uplatňovala doložka 4 rámcovej dohody, predmetnými podmienkami musia byť „pracovnoprávne podmienky“.

52. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že tento výraz treba tiež vykladať extenzívne. [12]

53. V prejednávanej veci je následkom pracovnoprávneho vzťahu F. J. Rosada Santanu ako stáleho úradníka to, že má spôsobilosť na povýšenie. Inými slovami, ak spĺňa všetky (platné) požiadavky, ktoré stanovila Junta ako orgán, ktorý ho zamestnáva, je spolu so svojimi kolegami a s ďalšími uchádzačmi o podobnú pozíciu oprávnený, aby sa uvažovalo o jeho povýšení, a to so všetkými výhodami, ktoré prináša.

54. Možno takéto oprávnenie považovať za pracovnoprávnu podmienku v zmysle doložky 4 rámcovej dohody?

55. Podľa môjho názoru je odpoveď jednoznačne kladná. Pracovnoprávny vzťah sa vyznačuje oprávnením na jednej strane a zodpovedajúcou povinnosťou na strane druhej. V tejto súvislosti neexistuje rozdiel oproti podmienkam, ktorými sa riadi vyplácanie odmeny za vykonané služby. [13]

12 — Pozri v tomto zmysle rozsudky Del Cerro Alonso, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 31 a nasl., a Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 115.

13 — Je zrejmé, že podmienky týkajúce sa „vyplácania“ v zmysle odmeny vyplácanej za vykonané služby spadajú do definície „pracovnoprávnych podmienok“ v zmysle doložky 4 rámcovej dohody (pozri rozsudky Del Cerro Alonso, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 41, a Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 126).

„Objektívne dôvody“

56. Doložka 4 rámcovej dohody výslovne umožňuje rozdielne zaobchádzanie medzi pracovníkmi na dobu určitú a porovnateľnými pracovníkmi vtedy, ak je takéto rozdielne zaobchádzanie odôvodnené objektívnymi dôvodmi.

57. Smernica ani rámcová dohoda nedefinujú pojem „objektívne dôvody“. Judikatúra Súdneho dvora však podáva jeho výklad.

58. V rozsudku Del Cerro Alonso [14] Súdny dvor uviedol, že tento pojem sa má vykladať podobne ako pojem „objektívne dôvody“ v zmysle doložky 5 rámcovej dohody, ktorým sa už judikatúra zaoberala. [15] V judikatúre týkajúcej sa doložky 5 Súdny dvor uviedol, že „pojem ‚objektívne dôvody‘ musí byť chápaný tak, že označuje presné a konkrétne okolnosti charakterizujúce určenú činnosť, a preto môže odôvodniť v tejto osobitnej súvislosti použitie opätovne uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú. Tieto okolnosti môžu vyplývať najmä z osobitného charakteru úloh, na splnenie ktorých takéto zmluvy boli uzavreté, a z charakteristických vlastností spojených s nimi, alebo prípadne zo sledovania legitímneho cieľa sociálnej politiky členského štátu“. [16] Ďalej dodal, že „využitie pracovných zmlúv na dobu určitú iba na základe všeobecného zákonného alebo podzákonného ustanovenia, bez ohľadu na konkrétny obsah zvažovanej činnosti, neumožňuje zistiť objektívne a transparentné kritériá s cieľom overiť, či opätovné uzavretie takýchto zmlúv vskutku zodpovedá skutočnej potrebe, a môže takto zasiahnuť do nevyhnutného cieľa sledovaného na tento účel.“ [17]

59. Súdny dvor v rozsudku Del Cerro Alonso toto uvažovanie uplatnil na doložku 4 rámcovej dohody a rozhodol, že „je potrebné [pojem objektívne dôvody] chápať tak, že neumožňuje, aby bolo rozdielne zaobchádzanie medzi pracovníkmi na dobu určitú a pracovníkmi na dobu neurčitú odôvodnené na základe toho, že toto rozdielne zaobchádzanie je stanovené v takej vnútroštátnej všeobecnej a abstraktnej norme, akou je zákon alebo kolektívna zmluva. Naopak, uvedený pojem vyžaduje, aby bolo dotknuté nerovnaké zaobchádzanie odôvodnené existenciou presných a konkrétnych skutočností charakterizujúcich pracovné podmienky, o ktoré ide, vo zvláštnom kontexte, v ktorom sa nachádzajú, a na základe objektívnych a transparentných kritérií, aby sa overilo, či táto nerovnosť

14 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 7.

15 — Bod 56.

16 — Pozri rozsudky Del Cerro Alonso, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 53, a Adeneler a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 7, body 69 a 70.

17 — Pozri rozsudky Del Cerro Alonso, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 55, a Adeneler a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 74.

zodpovedá skutočnej potrebe, či je spôsobilá dosiahnuť sledovaný cieľ a či je na tento účel nevyhnutná“. [18]

60. Následne v rozsudku Gavieiro Gavieiro a Iglesias Torres [19] Súdny dvor opäť pri výklade doložky 4 rámcovej dohody uviedol, že „[presné a konkrétne skutočnosti, o ktoré ide] môžu vyplývať najmä z osobitného charakteru úloh, pre ktoré boli takéto zmluvy na dobu určitú uzavreté, a z charakteristických vlastností spojených s týmito úlohami alebo prípadne zo sledovania legitímneho cieľa sociálnej politiky členského štátu. … Samotná dočasná povaha práce zamestnancov vo verejnej správe naopak nevyhovuje tým[to] požiadavkám, a preto nemôže predstavovať objektívny dôvod v zmysle doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody. Pokiaľ ide o pracovnoprávne podmienky, rozdielne zaobchádzanie týkajúce sa zamestnancov v pracovnom pomere na dobu neurčitú a zamestnancov v pracovnom pomere na dobu určitú totiž nemožno odôvodniť na základe kritéria, ktoré sa všeobecne a abstraktne vzťahuje na samotnú dĺžku pracovného pomeru. Keby sa pripustilo, že samotná dočasná povaha pracovného pomeru by stačila na odôvodnenie takého rozdielu, ciele [smernice] a rámcovej dohody… by boli zbavené svojej podstaty. Namiesto zlepšenia podmienok práce na dobu určitú a podpory rovnosti zaobchádzania, o ktoré sa snaží jednak [smernica] a jednak rámcová dohoda, by použitie takého kritéria viedlo k zakonzervovaniu nepriaznivého postavenia zamestnancov na dobu určitú“. [20]

61. Na rozdiel od toho, čo vo svojich písomných pripomienkach tvrdí španielska vláda, z toho vyplýva, že skutočnosť, že pracovnoprávny vzťah na základe zmluvy na dobu určitú je svojou podstatou dočasný, nemôže predstavovať „objektívny dôvod“ v zmysle doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody, ktorý odôvodňuje rozdielne zaobchádzanie. Ďalej z toho vyplýva, že vylúčením obdobia služby odpracovaného v postavení pracovníka na dobu určitú, ako to urobilo oznámenie o výberovom konaní v prípade F. J. Rosada Santanu, toto oznámenie nesplnilo požiadavky doložky 4 bodu 1 týkajúce sa pojmu „objektívne dôvody“.

62. To neznamená, že okolnosti, za ktorých sa poňatie „objektívnych dôvodov“ môže uplatňovať na rozdielne zaobchádzanie medzi dočasnými úradníkmi a stálymi úradníkmi, nemôžu nastať nikdy. Španielska vláda venuje pomerne rozsiahlu časť svojich písomných pripomienok opisu východiskových rozdielov, ktoré považuje za vlastné dočasným úradníkom a stálym úradníkom. Medzi ne patria podľa španielskej vlády rozdiely

18 — Body 57 a 58.

19 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 7.

20 — Body 55 až 57.

týkajúce sa spôsobov, akým sú zamestnávané rozdielne druhy úradníkov, požadovaného vzdelania a povahy vykonávaných povinností.

63. Keďže tieto rozdiely vyplývajú z dočasnej povahy pracovnoprávneho vzťahu, na základe ktorého sú zamestnávaní dočasní úradníci, na účely doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody tieto tvrdenia nemôžu obstáť ako odôvodnenie rozdielneho zaobchádzania. Pokiaľ však takéto rozdiely môžu vyplývať z objektívnych požiadaviek na postupy povyšovania v *osobitných prípadoch*, môžu byť odôvodnené.

64. Aby som túto myšlienku predviedla na konkrétnom prípade, je celkom možné uvažovať o okolnostiach, za ktorých obsadzované pracovné miesto vyžaduje osobitné skúsenosti, ktoré mohol získať iba stály úradník. To môže vyplývať napríklad zo skutočnosti, že k takýmto predchádzajúcim skúsenostiam sa možno dostať len prostredníctvom pracovných miest, na ktoré sa vymenúvajú stáli úradníci. Hoci druhý odsek preambuly rámcovej dohody uvádza, že pracovné zmluvy na dobu neurčitú predstavujú všeobecnú formu pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnávateľmi a zamestnancami, ani smernica, ani rámcová dohoda nestanovujú všeobecnú požiadavku, aby sa tam, kde je to možné, zmenili pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú na vzťahy na dobu neurčitú. [21]

65. Či v prejednávanej veci existujú objektívne dôvody v zmysle doložky 4 bodu 1, je skutkovou otázkou, ktorá závisí od osobitných okolností sporného postupu povyšovania. Táto záležitosť sa musí posudzovať z prípadu na prípad a so zohľadnením všetkých činiteľov, ktoré môžu byť podstatné, vrátane povahy skúseností, ktoré sú nevyhnutné pre obsadzované pracovné miesto.

66. V konaní vo veci samej je však zrejmé, že vzhľadom na to, že výberové konanie jednoducho stanovilo, že obdobia služby odpracované v postavení dočasného úradníka sa nezohľadňujú, by sa naň predmetná výnimka nikdy nemohla vzťahovať. Takéto dôvody, samozrejme, mohli existovať. Ak by však aj existovali, neboli vyjadrené transparentne, čo je podstatná vlastnosť, ak má z nich vychádzať výnimka.

67. Zo všetkého, čo je uvedené vyššie, vyplýva, že zastávam stanovisko, že oznámenie o výberovom konaní bolo v rozpore s doložkou 4 rámcovej dohody.

21 — Pozri v tomto zmysle rozsudky Adeneler a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 91, a z 23. apríla 2009, Angelidaki a i., C-378/07 až C-380/07, Zb. s. I-3071, bod 183.

68. Preto sa domnievam, že na druhú, tretiu a štvrtú otázku by sa malo odpovedať tak, že ak oznámenie o výberovom konaní, akým je oznámenie o výberovom konaní vo veci samej, podmieňuje spôsobilosť na povýšenie dĺžkou trvania služobného pomeru stáleho úradníka, pričom výslovne vylučuje obdobia odpracované v postavení dočasného úradníka bez toho, aby stanovovalo akýkoľvek objektívny dôvod ako základ takéhoto vylúčenia, ide o porušenie doložky 4 rámcovej dohody.

Prvá otázka

69. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátny súd uvádza, že španielsky ústavný súd rozhodol, že rozdielne zaobchádzanie s dočasnými úradníkmi a stálymi úradníkmi, hoci môžu vykonávať rovnaké povinnosti, nemusí byť v rozpore s ustanoveniami o rovnosti zaobchádzania stanovenými v článku 14 národnej ústavy.

70. Otázke vnútroštátneho súdu rozumiem tak, že sa v podstate pýta, či prijatie definície rovnosti zaobchádzania jedným z najvyšších súdov tohto členského štátu musí mať prednosť pred odlišnou definíciou rovnakého pojmu podľa práva Únie v oblasti, v ktorej je vnútroštátny súd právo Únie povinný uplatňovať. Ak by bol vnútroštátny súd povinný uplatňovať definíciu ústavného súdu, výsledkom by bolo (alebo by mohlo byť) to, že smernica a rámcová zmluva by sa nepovažovali za uplatniteľné na verejnú službu tohto členského štátu.

71. Pokiaľ otázka smeruje k tomu, či sa smernica a rámcová dohoda uplatňujú na úradníkov, touto záležitosťou som sa už zaoberala v bode 41 a nasl. vyššie.

72. Pokiaľ otázka smeruje k tomu, či môže byť vnútroštátny súd povinný uplatňovať definíciu rovnosti zaobchádzania, ktorá sa odlišuje od definície stanovenej podľa práva Únie a priznáva v porovnaní s ňou menej práv, odpoveď musí byť jednoznačne záporná.

73. Vyplýva to z ustálenej judikatúry Súdneho dvora.

74. Ak vnútroštátne súdy uplatňujú vnútroštátne právo v súvislosti so smernicou Európskej únie, sú povinné uplatňovať toto právo v rozsahu, v akom je to možné, v súlade so znením a s účelom predmetnej smernice, a – keďže rámcová dohoda je neoddeliteľnou súčasťou smernice [22] – s rámcovou dohodou.

22 — Pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 87.

Požiadavka, aby sa vnútroštátne právo vykladalo v súlade s právom Únie, je totiž vnútorne spätá so systémom ZFEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené. [23] Zásada, že vnútroštátne právo sa musí vykladať v súlade s právom Únie, vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, pričom zohľadnia celé vnútroštátne právo s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a rámcovej dohody a dospieť k výsledku, ktorý je v súlade so sledovaným účelom. [24]

75. Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd je povinný uplatniť výklad smernice a rámcovej dohody podaný Súdnym dvorom, aj keď ústavný súd predmetného členského štátu rozhodol, že rozdiely v zaobchádzaní medzi dočasnými úradníkmi a stálymi úradníkmi nie sú (alebo nemusia byť) v rozpore s ústavou tohto členského štátu.

76. S prihliadnutím na to, čo je uvedené vyššie, sa domnievam, že na prvú otázku by sa malo odpovedať tak, že vnútroštátny súd je povinný uplatniť výklad smernice a rámcovej dohody podaný Súdnym dvorom, aj keď španielsky ústavný súd rozhodol, že rozdiely v zaobchádzaní medzi dočasnými úradníkmi a stálymi úradníkmi nie sú (alebo nemusia byť) v rozpore s ústavou tohto členského štátu.

Piata otázka

77. Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ho právo Únie, konkrétne doložka 4 rámcovej dohody, zaväzuje, aby preskúmal hmotnoprávne pravidlá oznámenia o výberovom konaní bez ohľadu na procesnoprávne prekážky, akou je nepodanie námietky včas.

78. Žaloba, ktorú podal F. J. Rosado Santana v konaní vo veci samej, je založená na tvrdení, že vzhľadom na to, že sporné kritérium vyžadovalo služobný pomer v dĺžke desať rokov v postavení stáleho úradníka, bolo oznámenie o výberovom konaní v rozpore s právom Únie. Jeho práva tým boli porušené. Už som uviedla, že zastávam rovnaké stanovisko. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania je však zrejmé, že v okamihu, keď F. J. Rosado Santana podal námietku, už uplynula dvojmesačná lehota stanovená oznámením o výberovom konaní.

79. Možno sa dovolávať uplynutia premlčacej lehoty takéhoto druhu, ak je námietka založená na tom, že boli porušené práva vyplývajúce z práva Únie?

23 — Pozri najmä rozsudok Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, body 98 a 99 a tam citovanú judikatúru.

24 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 101 a tam citovanú judikatúru.

80. Podľa ustálenej judikatúry v prípade neexistencie pravidiel práva Európskej únie v danej oblasti má každý členský štát vo vnútroštátnom právnom poriadku stanoviť podrobné procesné pravidlá týkajúce sa žalôb určených na zabezpečenie ochrany práv, ktoré jednotlivcom vyplývajú z práva Únie. [25]

81. Členské štáty sú však v každom prípade zodpovedné za zabezpečenie účinnej ochrany týchto práv. [26] Podrobné procesné pravidlá týkajúce sa týchto žalôb nesmú byť menej výhodné ako procesné pravidlá týkajúce sa podobných žalôb vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv vyplývajúcich z práva Únie (zásada efektivity). [27]

82. Zásada ekvivalencie vyžaduje, aby sa predmetné vnútroštátne pravidlo uplatňovalo bez rozdielu, či už sa údajné porušenie týka práva Únie alebo vnútroštátneho práva, ak sú účel a dôvod žaloby podobné. [28] Keďže nič v návrhu na začatie prejudiciálneho konania nenasvedčuje tomu, že táto zásada bola vo veci samej porušená, preverenie tohto stavu prislúcha vnútroštátnemu súdu. [29]

83. Pokiaľ ide o zásadu efektivity, podľa ustálenej judikatúry stanovenie primeraných lehôt v zásade zodpovedá požiadavke efektivity, pokiaľ predstavuje uplatnenie základnej zásady právnej istoty. Súdny dvor tiež rozhodol, že členské štáty majú určiť lehoty najmä vzhľadom na význam rozhodnutí, ktoré sa majú prijať, pre zúčastnené osoby, na komplexnosť postupov a právnych predpisov, ktoré sa majú uplatniť, na počet osôb, ktoré môžu byť dotknuté a na ďalšie verejné a súkromné záujmy, ktoré treba vziať do úvahy. [30]

84. Spôsobuje dvojmesačná lehota stanovená vnútroštátnou právnou úpravou neprimerané sťaženie výkonu práva priznaného právom Únie?

85. Je zrejmé, že sporná lehota je krátka.

86. Po zvážení záujmov, ktoré sa musia zohľadniť pri výberovom konaní takej povahy, ako je to, o ktoré ide v konaní vo veci samej, ju však nepovažujem za natoľko krátku, aby bola sama osebe v rozpore so zásadami uvedenými vyššie. Ako zdôrazňuje španielska vláda vo

25 — Pozri najmä rozsudky Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 44 a tam citovanú judikatúru, a Angelidaki a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 21, bod 173.

26 — Pozri najmä rozsudok Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 45 a tam citovanú judikatúru.

27 — Pozri najmä rozsudok Impact, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 46 a tam citovanú judikatúru.

28 — Pozri rozsudok z 8. júla 2010, Bulicke, C-246/09, Zb. s. I-7003, bod 26 a citovanú judikatúru.

29 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Bulicke, už citovaný v poznámke pod čiarou 28, bod 28 a citovanú judikatúru.

30 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Bulicke, už citovaný v poznámke pod čiarou 28, bod 36.

svojich písomných pripomienkach, záujmy ostatných uchádzačov vo výberovom konaní a samotnej Junta ako orgánu zodpovedného za riadnu správu výberového konania sú relevantné. Akákoľvek námietka proti výberovému konaniu ho pravdepodobne naruší a môže spôsobiť ujmu. Treba poznamenať, že v rozsudku Bulicke [31] Súdny dvor výslovne schválil podobnú obmedzujúcu lehotu vo vzťahu k podávaniu žalôb z dôvodu diskriminácie v pracovnoprávnych vzťahoch.

87. Možno povedať, že je v rozpore so zásadou efektivity okamih, od ktorého sa počíta plynutie dvojmesačnej lehoty (t. j. deň uverejnenia oznámenia o výberovom konaní v úradnom vestníku Andalúzie)? Vyžaduje táto zásada, aby táto lehota začala plynúť neskôr, napríklad odo dňa, keď bol F. J. Rosado Santana informovaný o svojej nespôsobilosti na povýšenie?

88. Nezastávam tento názor.

89. Zdá sa mi, že záujmy účastníkov ako celok možno najlepšie chrániť požiadavkou, aby boli námietky podávané promptne a v každom prípade predtým, než začne prebiehať výberové konanie. Stanovením takéhoto pravidla budú subjekty zodpovedné za organizovanie výberového konania schopné posúdiť akékoľvek námietky, (ak to bude vhodné) odložiť začatie zostávajúcej časti výberového konania a vykonať akékoľvek úkony, ktoré môžu byť potrebné na vybavenie námietky. Účastníci výberového konania tak budú robiť s vedomím, že ak sa raz začne, nebude predlžované alebo vyhlásené za neplatné z dôvodu vybavovania následných námietok proti jeho zákonnosti.

90. Domnievam sa preto, že kritérium efektivity bolo vo veci samej splnené.

91. Pri vyslovení tohto záveru som si vedomá, že sa nezaoberá možnosťou, že s F. J. Rosadom Santanom sa zaobchádzalo nesprávne, prípadne aj neoprávnene v dôsledku priebehu udalostí nasledujúcich po jeho účasti na výberovom konaní. Oznámiť mu, že v tomto výberovom konaní uspel, a následne ho informovať, že nemal spôsobilosť uchádzať sa o pracovné miesto, je, jemne povedané, nešťastné.

92. Priebeh udalostí nie je z návrhu na začatie prejudiciálneho konania úplne zrejmý. Ak Junta F. J. Rosadovi Santanovi či už výslovne alebo implicitne oznámila, že jeho kandidatúra spĺňa všetky požiadavky oznámenia o výberovom konaní, akékoľvek následné oznámenie, že to tak nie je, by na prvý pohľad znamenalo správne pochybenie zo strany Junta a/alebo zmenu stanoviska oproti

31 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 28.

pôvodnému. Možno existujú zásady španielskeho správneho práva, na ktoré sa možno odvolať za takýchto okolností, ktoré by vylúčili, aby sa správny orgán vracal k svojmu pôvodnému stanovisku (na ktoré sa F. J. Rosado Santana jasne spoliehal, keďže prišiel na výberové konanie a zúčastnil sa na ňom). To je však otázkou pre vnútroštátny súd.

93. Podľa môjho názoru z toho vyplýva, že takéto pochybenie nepredstavuje ani porušenie zásady efektivity, ani porušenie práv vyplývajúcich z práva Únie. Posudzovanie jeho dôsledkov by teda malo prislúchať vnútroštátnemu súdu podľa príslušných vnútroštátnych predpisov, čo je výlučne záležitosťou vnútroštátneho súdu.

94. Preto sa domnievam, že na piatu otázku by sa malo odpovedať tak, že vnútroštátny súd nie je povinný skúmať hmotnoprávne pravidlá oznámenia o výberovom konaní, ak existuje platná procesnoprávna prekážka. Aby takáto prekážka zodpovedala požiadavkám práva Únie, musí byť v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity. Dvojmesačná lehota plynúca odo dňa uverejnenia oznámenia o výberovom konaní, akou je lehota dotknutá v konaní vo veci samej, nie je v rozpore so zásadou efektivity.

Návrh

95. Vzhľadom na všetko, čo je uvedené vyššie, sa domnievam, že Súdny dvor by mal na prejudiciálne otázky položené zo strany Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 12 de Sevilla odpovedať takto:

„1. Ak oznámenie o výberovom konaní, akým je oznámenie o výberovom konaní vo veci samej, podmieňuje spôsobilosť na povýšenie dĺžkou trvania služobného pomeru stáleho úradníka, pričom výslovne vylučuje obdobia odpracované v postavení dočasného úradníka bez toho, aby stanovovalo akýkoľvek objektívny

dôvod ako základ takéhoto vylúčenia, ide o porušenie doložky 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999, ktorá tvorí prílohu smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP.

2. Vnútroštátny súd je povinný uplatniť výklad smernice a rámcovej dohody podaný Súdnym dvorom, aj keď španielsky ústavný súd rozhodol, že rozdiely v zaobchádzaní medzi dočasnými úradníkmi a stálymi úradníkmi nie sú (alebo nemusia byť) v rozpore s ústavou tohto členského štátu.

3. Vnútroštátny súd nie je povinný skúmať hmotnoprávne pravidlá oznámenia o výberovom konaní, ak existuje platná procesnoprávna prekážka. Aby takáto prekážka zodpovedala požiadavkám práva Únie, musí byť v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity. Dvojmesačná lehota plynúca odo dňa uverejnenia oznámenia o výberovom konaní, akou je lehota dotknutá v konaní vo veci samej, nie je v rozpore so zásadou efektivity."